Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
TOET TOET
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
10 DECEMBER 1955
No 50

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Elke dag krijg ik brieven van meisjes en jongens, die graag de betekenis van hun voornamen willen weten. Blijkbaar bestaat hiervoor grote belangstelling en daarom viel het mij zo op, toen ik een dezer dagen een brief ontving van een jongen, die juist en vooral niet wilde weten wat zijn naam betekent.
„Ik heb een verschrikkelijk lelijke naam," schreef hij, „en ik word er telkens weer om uitgelachen. U moet weten dat ik van Friese afkomst ben en dat ik Haaike heet. Dat vinden ze hier in Den Haag heel gek en ze lachen me uit om mijn naam. Ze schelden me uit voor vuile haai en nog een heleboel meer. Toe, bedenkt U eens een andere naam voor mij, een heel mooie. Als U er eentje weet die mijn vader en moeder ook mooi vinden, zullen ze zeker wel goed vinden, dat ik een andere naam ga dragen."
Neen Haaike, ik ga jou geen andere naam opgeven, want je naam is helemaal niet lelijk. Als de jongens in Den Haag dat vinden, dan zeg je ze maar uit mijn naam, dat ze er geen sikkepit van weten.
Ik zal je eens iets anders vertellen. De Friezen hebben véél meer en véél mooiere namen dan de Hollanders. Van één enkele Friese naam bestaan soms wel meer dan twintig vormen en dat kun je van geen enkele „Hollandse" naam zeggen. En die naam van jou staat bovenaan, voor zover ik weet, want er bestaan vier en dertig Friese namen, die precies hetzelfde betekenen als Haaike, en van dezelfde stam zijn afgeleid. Ik zal ze je allemaal opnoemen: Haaike, Haak, Haico, Hei, Heije, Haike, Haiko, Haie, Haiio, Heie, Haje, Hajo, Haeije, Haye, Hadde, Hotse, Heddo, Haio, Haite, Hayte, Hato, Hoite, Huite, Hate, Hatto, Hoek, Hoeke, Hayo, Heite, Heitse, Heico, Hoaije, Hoajo en Hoaite.
En nu nog de betekenis van je naam, Haaike. Die is niets meer of minder dan „man van de strijd".
Zal Ik jou eens wat zeggen, Haaike? Toon je naam en je Friese afkomst waardig. Laat je niet in een hoek drukken. Bijt van je af. Wees niet bang van anderen.
Wees een jongen van stavast en wordt een echte man van de strijd!

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Jongens en meisjes, hartelijk bedankt voor al jullie brieven. Ik zal maar gauw beginnen met er hieronder een paar van te beantwoorden. Jullie weten mijn adres toch wel, hè? Het is „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

RIA COMPEREN, BREDA. Ik laat de „Donald Ducken" ook altijd inbinden, Ria! Ik heb al een hele stapel. Dat is zo'n leuk gezicht. Maak je nog wel eens van die lekkere strooprondjes?
HANS KELLER, HAARLEM. Wat lijkt het me fijn voor je, dat je je vader wel eens mag helpen in de winkel, Hansje! Dat zul je zeker wel erg graag doen, hè? En mag je dan écht de klanten bedienen? En doe je het goed?
ELISABETH DE GOEDE, AMSTELVEEN. Wat heb jij een mooie naam, zeg! Ik vind het juist aardig, dat die vaak wordt genoemd, dat hoor je niet zo vaak. Wees er maar trots op en trek je er niets van aan als ze je met je naam plagen!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 44 een prijs hebben gewonnen.
Eerste prijs, een fototoestel: Willie Schaver, **Ter Apel.**
Tweede prijs, een vulpen: Meinie Burgers, **Lunteren.**
Derde tot en met vijftiende prijs: een vulpotlood: Jura Thiele, **Utrecht**; Dicky v. Namen, **Harderwijk**; Jantje Danhof, **Baflo**; D. Venema, **Emmererfscheidenveen**; Joke Heuvelman, **Hellevoetsluis**; Tonny v. d. Ven, **Meppel**; Toosje Beekmans, **Vlijmen**; Klaasje Bos, **Noordwolde**; Jan Middelink, **Amsterdam**; Anny Doorschot, **Brunssum**; Thea Sandberg, **Middelburg**; Leo Pol, **Bilthoven**; H. van Dijk, **Delden.**
De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 48 luidt: **TIMMERMAN.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak 1ss - 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen. merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

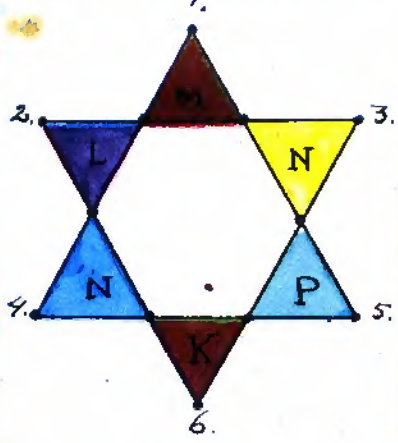

1—4 dikwijls; 1—5 daarin zet je bloemen; 2—3 opgegeven werk; 2—6 woorden, uitdrukkingen enz., die je spreekt; 3—6 niet begroeid met haar; 4—5 zuivelproduct.
Probeer eerst alle woorden te vinden, die in deze ster-kruiswoordpuzzle moeten worden ingevuld. Schrijf dan alle klinkers, die in de puzzle staan, afzonderlijk op en schrijf er de medeklinkers bij, die al in de punten van de ster afgedrukt staan. Je hebt dan in totaal 12 letters voor je staan. Vorm van deze 12 letters nu de naam van een waterweg, die over de hele wereld bekend is en die twee wereldzeeën met elkaar verbindt. Schrijf de naam van deze waterweg op een briefkaart en stuur hem vóór 15 Dec. aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de kaart moet je schrijven: Oplossing nummer 50. Veel succes, allemaal!

DONALD DUCK EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitg. van „Margriet", Weekbl. v. Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstr. 20, A'dam. Tel. 36500 Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 20 ct. p. week of f 2.60 p. kwart. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. p. kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname f 2.60 p. kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïll. Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.

KWIK KWAK en KWEK

...EN DAAROM HEBBEN DE VERKENNERS VAN DE „BEVER"-GROEP BESLOTEN, DAT ZIJ AL HET GELD, DAT ER IN DE KAST ZIT, ZULLEN GEBRUIKEN OM CADEAUTJES TE KOPEN. DIE CADEAUTJES GEVEN ZIJ MET KERSTMIS AAN EEN ARME VRIEND OF AAN EEN ARME FAMILIE! IK HOOP DAT JULLIE HET MET DIT PLAN EENS ZIJN!

IK WEL!

IK OOK?

HOEVEEL GELD ZIT ER NOG IN ONZE KAS, KWIK?

ER ZIT NOG PRECIES VIER GULDEN EN TWEE EN TACHTIG CENT IN!

DAT IS VEEL TE WEINIG!

DAAR KUN JE HOOGSTENS EEN PAAR ZAKDOEKEN VOOR KOPEN OF EEN PRENTENBOEK! MAAR GEEN CADEAUTJES!

KUNNEN WE NIET ZELF GELD VERDIENEN EN DAARVOOR CADEAUS KOPEN? ER IS VAST WEL IETS VOOR ONS TE DOEN!

WIE ER VOOR IS, MOET „JA" ZEGGEN!

IEDEREEN WIL DUS GELD GAAN VERDIENEN! DAN VERGADEREN WE MORGENMIDDAG VERDER!

JA!

JA!

JA!

JA!

JULLIE DRAAG IK OP OMUIT TE ZOEKEN WIE OF WELKE FAMILIE MET KERSTMIS EEN CADEAU VAN ONS MOET KRIJGEN!
KOMT VOOR...
ELKAAR!
EN WIJ GAAN MET Z'N DRIEËN EEN HELEBOEL GELD VERDIENEN!
DA-AG!
EVEN LATER..
WAT ZAL MIJNHEER KOETSIER BLIJ ZIJN ALS HIJ ZIET, DAT WIJ ZIJN STOEP SCHOONGEMAAKT HEBBEN! DENK JE OOK NIET?
IK HOOP DAT HIJ KOMT KIJKEN VOOR HET WEER BEGINT TE SNEEUWEN!
KIJK EENS, DAAR IS HIJ AL!
LOOPT U MAAR GEWOON DOOR, MIJNHEER KOETSIER!
WAT VINDT U ER VAN?
AU!
WAAROM HEBBEN ZE DIE SNEEUW WEGGEHAALD! WIE HEEFT DAT GEDAAN?
WIJ!
WILT U ONS DAARVOOR NIET EEN HEEL KLEIN BEETJE GELD GEVEN?
DAT ZOU JE WEL WILLEN, HÈ!

JE KRIJGT GEEN CENT VAN ME EN IK WIL DAT JE DIE SNEEUW ONMIDDELLIJK WEER TERUGLEGT! IK HAD MIJN BENEN WEL KUNNEN BREKEN!
OI..
WAT EEN ONVRIENDE-LIJKE MAN!
EN WE HEBBEN NOG WEL ZO ON BEST GEDAAN!
KLAP!
DAG LIEVE KINDEREN! IK ZIE DAT JULLIE SNEEUW AAN HET RUIMEN ZIJN! DAT IS EEN GOED WERK!
VINDT U DAT?
ER ZIJN ANDERS MENSEN, DIE GRAAG SNEEUW OP HUN STOEP WILLEN HEBBEN! MIJNHEER KOETSIER IS ÉÉN VAN DIE MENSEN!
OOM GUUS, LUISTER EENS...
...U HEBT ALIJD ZO-VEEL GELUK! KUNT U ONS NIET VERKLAPPEN HOE WIJ GELD KUNNEN VER-DIENEN!
GELD VERDIENEN? NEE, DAAR HEB IK HELEMAAL GEEN VERSTAND VAN! MAAR DAAR HOEF IK...
...OOK NIETS VAN TE WETEN, WANT HET KOMT ALTIJD VANZELF NAAR ME TOE!
VINDT U HET GOED DAT WE ACHTER U AAN BLIJVEN LOPEN?
MISSCHIEN HEBBEN WIJ DAN OOK EEN HEEL KLEIN BEETJE GELUK!
IK VIND HET BEST HOOR! LOOP MAAR MET ME MEE!
OOM GUUS, U HEBT TOCH NIET UW PECH-DAG VAN-DAAG? DAT KUNNEN WE NIET GEBRUIKEN!
AU!

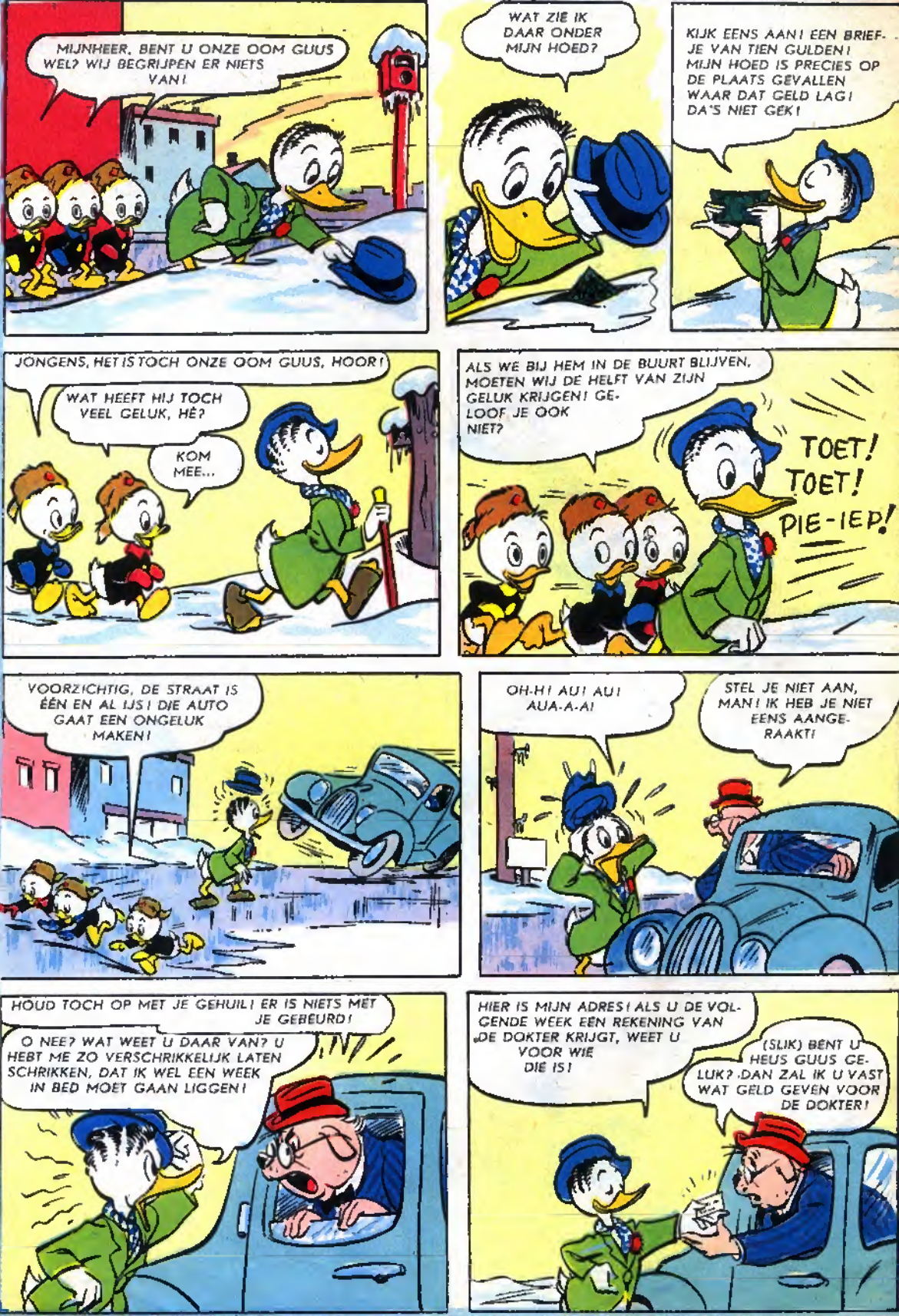
MIJNHEER, BENT U ONZE OOM GUUS WEL? WIJ BEGRIJPEN ER NIETS VAN!
WAT ZIE IK DAAR ONDER MIJN HOED?
KIJK EENS AAN! EEN BRIEF- JE VAN TIEN GULDEN! MIJN HOED IS PRECIES OP DE PLAATS GEVALLEN WAAR DAT GELD LAG! DA'S NIET GEK!
JONGENS, HET IS TOCH ONZE OOM GUUS, HOOR!
WAT HEEFT HIJ TOCH VEEL GELUK, HÉ?
KOM MEE...
ALS WE BIJ HEM IN DE BUURT BLIJVEN, MOETEN WIJ DE HELFT VAN ZIJN GELUK KRIJGEN! GE- LOOF JE OOK NIET?
TOET! TOET! PIE-IEP!
VOORZICHTIG, DE STRAAT IS ÉÉN EN AL IJS! DIE AUTO GAAT EEN ONGELUK MAKEN!
OH-H! AU! AU! AUA-A-A!
STEL JE NIET AAN, MAN! IK HEB JE NIET EENS AANGE- RAAKT!
HOUD TOCH OP MET JE GEHUIL! ER IS NIETS MET JE GEBEURD!
O NEE? WAT WEET U DAAR VAN? U HEBT ME ZO VERSCHRIKKELIJK LATEN SCHRIKKEN, DAT IK WEL EEN WEEK IN BED MOET GAAN LIGGEN!
HIER IS MIJN ADRES! ALS U DE VOL- GENDE WEEK EEN REKENING VAN DE DOKTER KRIJGT, WEET U VOOR WIE DIE IS!
(SLIK) BENT U HEUS GUUS GE- LUK? DAN ZAL IK U VAST WAT GELD GEVEN VOOR DE DOKTER!

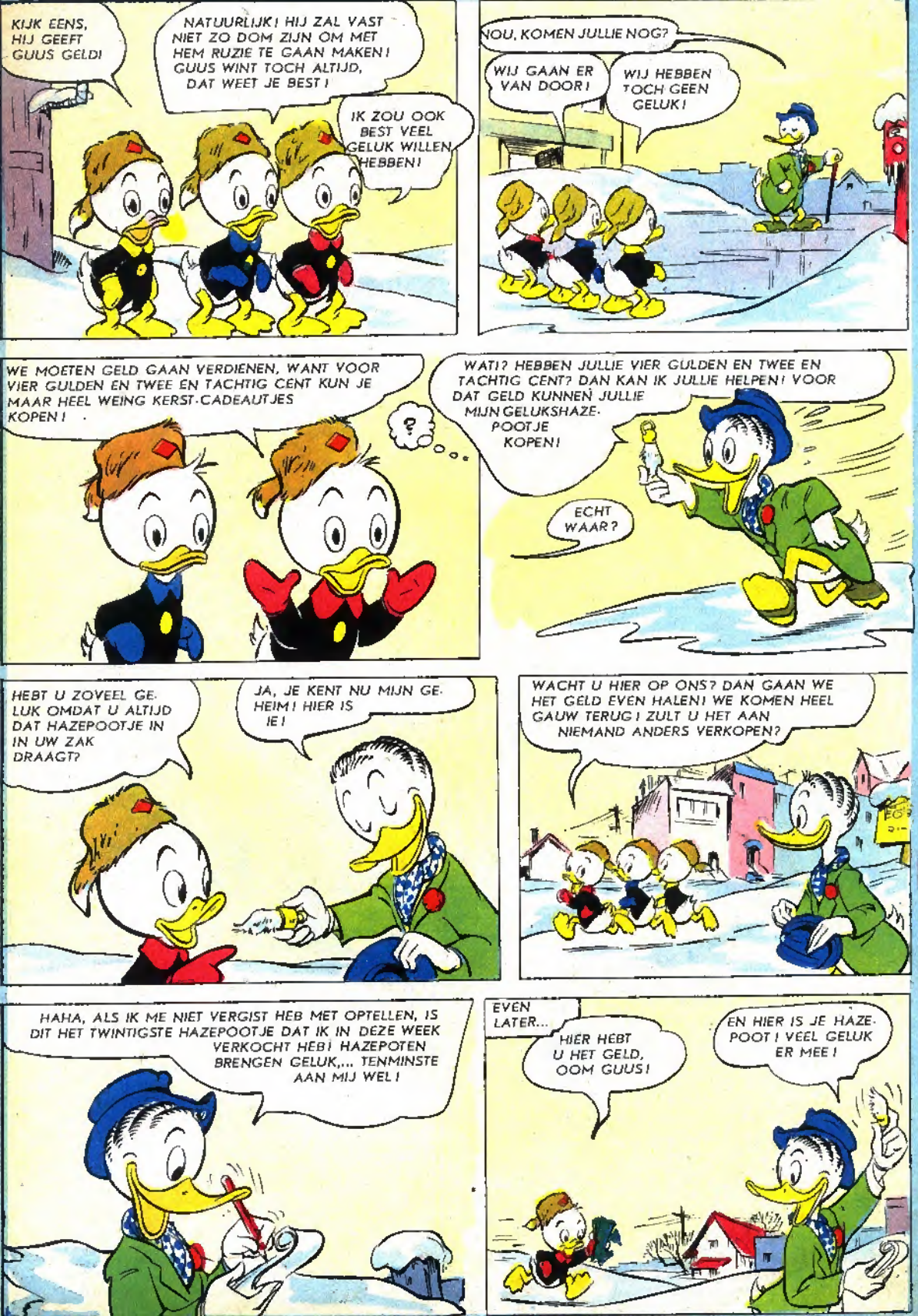
KIJK EENS, HIJ GEEFT GUUS GELD!
NATUURLIJK! HIJ ZAL VAST NIET ZO DOM ZIJN OM MET HEM RUZIE TE GAAN MAKEN! GUUS WINT TOCH ALTIJD, DAT WEET JE BEST!
IK ZOU OOK BEST VEEL GELUK WILLEN HEBBEN!
NOU, KOMEN JULLIE NOG?
WIJ GAAN ER VAN DOOR!
WIJ HEBBEN TOCH GEEN GELUK!
WE MOETEN GELD GAAN VERDIENEN, WANT VOOR VIER GULDEN EN TWEE EN TACHTIG CENT KUN JE MAAR HEEL WEINIG KERST-CADEAUTJES KOPEN!
?
WAT!? HEBBEN JULLIE VIER GULDEN EN TWEE EN TACHTIG CENT? DAN KAN IK JULLIE HELPEN! VOOR DAT GELD KUNNEN JULLIE MIJN GELUKSHAZE-POOTJE KOPEN!
ECHT WAAR?
HEBT U ZOVEEL GE-LUK OMDAT U ALTIJD DAT HAZEPOOTJE IN IN UW ZAK DRAAGT?
JA, JE KENT NU MIJN GE-HEIM! HIER IS IE!
WACHT U HIER OP ONS? DAN GAAN WE HET GELD EVEN HALEN! WE KOMEN HEEL GAUW TERUG! ZULT U HET AAN NIEMAND ANDERS VERKOPEN?
HAHA, ALS IK ME NIET VERGIST HEB MET OPTELLEN, IS DIT HET TWINTIGSTE HAZEPOOTJE DAT IK IN DEZE WEEK VERKOCHT HEB! HAZEPOTEN BRENGEN GELUK,... TENMINSTE AAN MIJ WEL!
EVEN LATER...
HIER HEBT U HET GELD, OOM GUUS!
EN HIER IS JE HAZE-POOT! VEEL GELUK ER MEE!

JE ZULT ZIEN, DAT HET NU GELD GAAT REGENEN VOOR JULLIE! JE HOEFT ALLEEN MAAR JE MUTS OP TE HOUDEN EN HET KOMT ER ZO MAAR IN! PROBEER HET MAAR!
O...
WAT MIJ BETREFT KAN HET NU GAAN STORT-REGENEN! VINDEN JULLIE OOK NIET?
IK BEN NIET BANG VOOR ZO'N BUI-TJE! HEBBEN JUL-LIE AL WAT?
ALS ONZE MUTSEN VOL ZIJN, GAAN WE EEN HELEBOEL KERSTCADEAUTJES KOPEN! ZIEN JULLIE NOG STEEDS NIETS KOMEN?
NEE, NOG NIET!
WAT IS DAT?
OOM DONALD . . .
. . . HEEFT OOK AL EEN HAZEPOOTJE IN ZIJN HAND!
EN HIJ KIJKT OOK AL NAAR DE LUCHT!
EN KIJK EENS, OOM DAGOBERT OOK AL!
EN TANTE KA-TRIEN OOK, KIJK, DAAR!
DAG JONGENS!
VAN WIE HEBT U DIE HAZEPOOT GEKREGEN, TANTE KATRIEN?
DIE IS VAN GUUS GELUK! IK HEB HEM VOOR VIER GULDEN EN TWEE EN TACHTIG CENT VAN HEM MO-GEN KOPEN! VIND JE DAT NIET AARDIG VAN HEM?
HOE-OE!

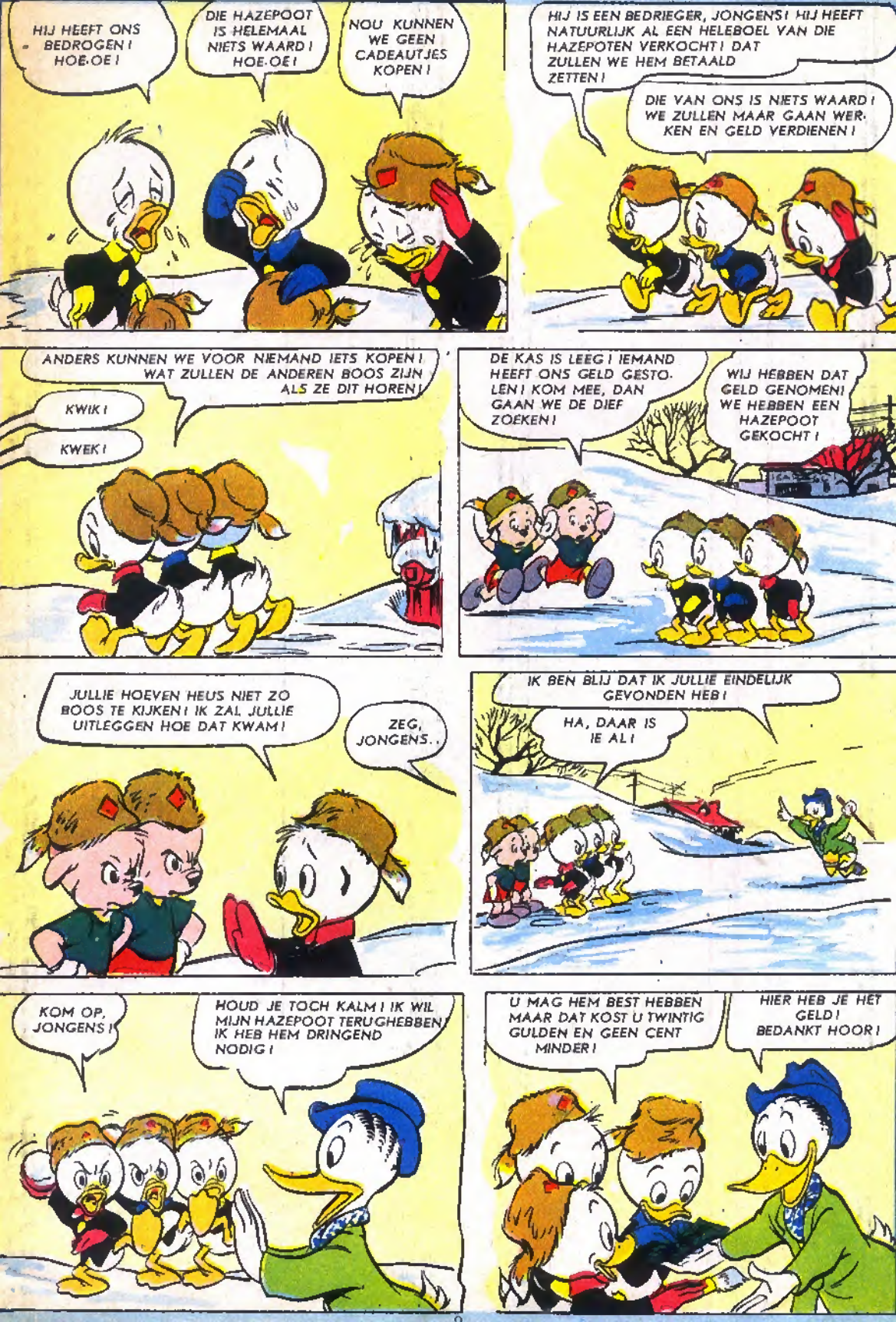
HIJ HEEFT ONS BEDROGEN! HOE-OE!
DIE HAZEPOOT IS HELEMAAL NIETS WAARD! HOE-OE!
NOU KUNNEN WE GEEN CADEAUTJES KOPEN!
HIJ IS EEN BEDRIEGER, JONGENS! HIJ HEEFT NATUURLIJK AL EEN HELEBOEL VAN DIE HAZEPOTEN VERKOCHT! DAT ZULLEN WE HEM BETAALD ZETTEN!
DIE VAN ONS IS NIETS WAARD! WE ZULLEN MAAR GAAN WERKEN EN GELD VERDIENEN!
ANDERS KUNNEN WE VOOR NIEMAND IETS KOPEN! WAT ZULLEN DE ANDEREN BOOS ZIJN ALS ZE DIT HOREN!
KWIK!
KWEK!
DE KAS IS LEEG! IEMAND HEEFT ONS GELD GESTOLEN! KOM MEE, DAN GAAN WE DE DIEF ZOEKEN!
WIJ HEBBEN DAT GELD GENOMEN! WE HEBBEN EEN HAZEPOOT GEKOCHT!
JULLIE HOEVEN HEUS NIET ZO BOOS TE KIJKEN! IK ZAL JULLIE UITLEGGEN HOE DAT KWAM!
ZEG, JONGENS..
IK BEN BLIJ DAT IK JULLIE EINDELIJK GEVONDEN HEB!
HA, DAAR IS IE AL!
KOM OP, JONGENS!
HOUD JE TOCH KALM! IK WIL MIJN HAZEPOOT TERUGHEBBEN! IK HEB HEM DRINGEND NODIG!
U MAG HEM BEST HEBBEN MAAR DAT KOST U TWINTIG GULDEN EN GEEN CENT MINDER!
HIER HEB JE HET GELD! BEDANKT HOOR!

IK KEN IEMAND DIE VOOR HONDERD GULDEN ZO'N HAZEPOOT VAN ME WIL KOPEN! IK ZOU HET ZO JAMMER VINDEN ALS IK HEM NIET KON HELPEN! DAT BEGRIJPEN JULLIE TOCH WEL!
DIE IS GOED, ZEG!
VOOR TWINTIG GULDEN KUNNEN WE EEN HELE BOEL DINGEN KOPEN! HEBBEN JULLIE . . .
EEN ARME VRIEND OF FAMILIE GEVONDEN?
NEE, WE HEBBEN...
GEZOCHT EN GEZOCHT EN TOEN ZIJN WE TOT DE ONTDEKKING GEKOMEN DAT . .
NOU, VERTEL MAAR OP!
DAT DE VERKENNERSGROEP „BEVER" VEEL MINDER GELD HEEFT DAN WIE OOK! WE KUNNEN ER NIETS AAN DOEN!
HOERA!
HOERA!
HOERA!
DAT BETEKENT, DAT WIJ VOOR ONS ZELF KERST-CADEAUTJES MOETEN GAAN KOPEN! KOM MEE, DAN GAAN WE DAT MAAR METEEN DOEN!
JUFFROUW, HIER HEBT U TWINTIG GULDEN! WILT U ONS WAARSCHUWEN ALS WIJ GENOEG GEKOCHT HEBBEN?
SPEELGOED AFDELING
IK WIL DEZE COWBOY-HOED HEBBEN EN DIE MOOIE LASSO
EN IK DEZE SABEL EN EEN PAAR FIJNE BOKS-HANDSCHOENEN
EN IK DIT KEGELSPEL EN EEN PAAR ROLSCHAATSEN!
WE MOETEN ER MAAR VOOR ZORGEN, DAT WE VOLGEND JAAR EVEN ARM ZIJN ALS DIT JAAR!

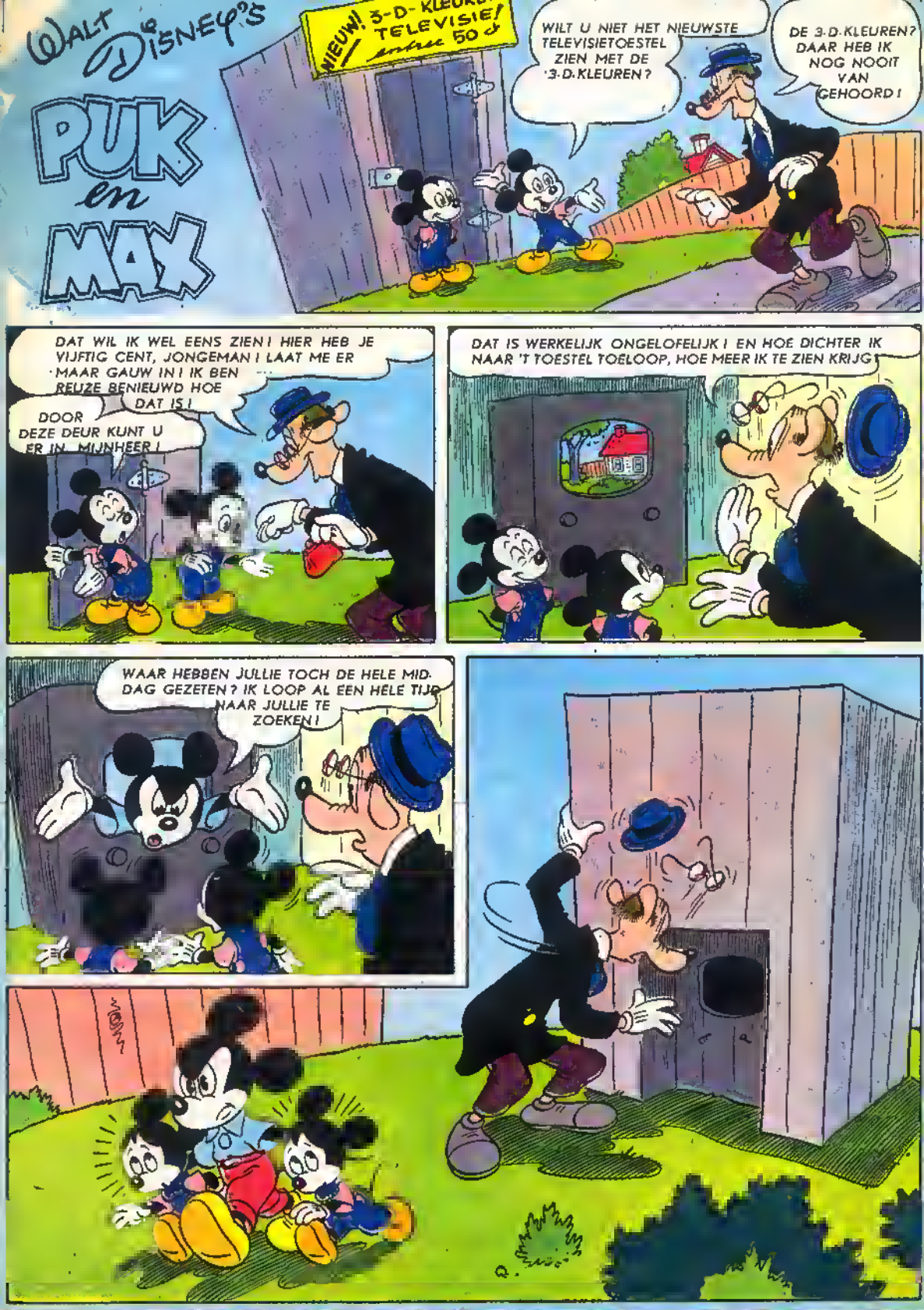
WALT DISNEY'S
PUK en MAX
NIEUW! 3-D-KLEUREN TELEVISIE! entree 50 ct
WILT U NIET HET NIEUWSTE TELEVISIETOESTEL ZIEN MET DE 3-D-KLEUREN?
DE 3-D-KLEUREN? DAAR HEB IK NOG NOOIT VAN GEHOORD!
DAT WIL IK WEL EENS ZIEN! HIER HEB JE VIJFTIG CENT, JONGEMAN! LAAT ME ER MAAR GAUW IN! IK BEN REUZE BENIEUWD HOE DAT IS!
DOOR DEZE DEUR KUNT U ER IN, MIJNHEER!
DAT IS WERKELIJK ONGELOFELIJK! EN HOE DICHTER IK NAAR 'T TOESTEL TOELOOP, HOE MEER IK TE ZIEN KRIJG!
WAAR HEBBEN JULLIE TOCH DE HELE MIDDAG GEZETEN? IK LOOP AL EEN HELE TIJD NAAR JULLIE TE ZOEKEN!

de vijf g

EEN SPANNEND VERVOLGV

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, da zij door iedereen George wordt genoemd. In d grote vakantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. Om aan de plagerijen van d zure huishoudster juffrouw Stok te ontkomen vluchten de vier kinderen met hun hond Timmie naar Kirrin-eiland, het eigendom van George. Daar vinden ze op het dek van het wrak, dat op de rotsen ligt, een zwarte koffer. Ze denken, dat er smokkelaars in het spel zijn. Op de derde dag van hun verblijf op het eiland zien ze opeens juffrouw Stok, meneer Stok en het zoontje Eduard Stok bij de oude kasteel-ruïne. Juul gaat op onderzoek uit en loopt recht tegen meneer Stok aan. Hij vlucht de roekentoren in en wacht in spanning de komende gebeurtenissen af.

Juul drukte zich zo dicht hij kon tegen de oude, viezc muur van de roekenloren aan. Hij voelde de spinnewebben in zijn nek kriebelen, maar daar kon hij nu niet op letten. Hij hoorde de voetstappen van meneer Stok langzaam maar zeker dichterbij komen. Zou de man gezien hebben, dat hij de toren in was gevlucht? Ademloos bleef hij luisteren naar de schorre stem, die nog steeds riep: „Wie is daar? Is daar iemand?" Nu klonk ook de stem van juffrouw Stok: „Wat is er aan de hand? Heb je iemand gezien?" Meneer Stok zei: „Ik dacht, dat ik iemand zag wegrennen, maar ik weet het niet zeker. Ik durf eigenlijk niet goed te gaan kijken. Stel je voor, dat het die wilde hond weer is! Die vertrouw ik niks!" Juul haalde verlicht adem. Gelukkig, vader Stok had dus niet precies gezien, of het een jongen of een hond was, die over de binnenplaats liep!" „Kom maar terug," hoorde hij juffrouw Stok zeggen, „we weten nu wel zeker, dat er geen mensen op het eiland zijn, want dan hadden we wel een boot gevonden. Ze hebben toch onmogelijk het hele eind kunnen zwemmen van het strand af!"
Mooi zo, dacht Juul, ga maar weer terug naar de kers, dan zie ik dat ik wegkom! Hij wachtte nog een paar minuten, maar toen hij niets meer hoorde, sloop hij voorzichtig de binnenplaats op en keek om zich heen. Niemand te zien! Als een haas vloog hij langs de muren van de ruïne, sprong over het muurtje heen en rende over de hei naar het gat. Buiten adem liet hij zich langs het knopentouw naar beneden zakken en slond

even later in de grot, waar de anderen vol spanning op hem zaten te wachten. „En," vroeg George, „zijn ze er nog?" Juul lachte. „Nou en of!" zei hij en vertelde in geuren en kleuren het verhaal van zijn ontsnapping. „Joh," zei Dick geschrokken, „dat was ook op het kantje af! Wat een bof, dat ze dachten, dat het Tim was! Wat doen we nu?" — „Niks," zei Juul, „we wachten voorlopig af, of ze weggaan of niet. En dan zien we wel weer!" Ze maakten het zich gemakkelijk in de grot en George vertelde een van haar onuitputtelijke zee-verhalen. Elke tien minuten ging Juul poolshoogte nemen boven op de rots, maar niets wees er op, dat de familie Stok verdwenen was. Toen het donker werd, rende hij

aan er vandoor

VERHAAL DOOR ENID BLYTON

nog even naar een van de kleinere inhammen niet ver van de grot en het was precies zoals hij dacht: daar lag de kleine roeiboot, waarmee de ongewenste gasten op het eiland waren gekomen. Het leek er veel op, dat ze nu niet meer zouden vertrekken. Juul ging terug naar de grot en zei somber: „Ik geloof, dat ze van plan zijn om hier de hele nacht te blijven. Dat is nou wat je noemt boffen! Wij lopen

weg om van ze af te komen en nog geen drie dagen later zitten we wéér met ze opgescheept!" George zat een poosje zonder iets te zeggen voor zich uit te staren en toen sprong ze ineens overeind. „Zeg, laten we ze aan het schrikken maken, dat ze niet durven blijven!" riep ze uit, en haar ogen straalden ondeugend. „Hoe?" vroeg Dick meteen, en hij keek George vol verwachting aan. Hij vond haar invallen altijd leuk, ook al waren ze niet altijd even verstandig. „Nou," zei George, „ik denk, dat ze in een van de kelders huizen, want in het kasteel is geen plaats meer, nu dat dak van de grote zaal ook is ingevallen. Ik voor mij zou voor geen geld in die enge kelders willen slapen, maar dat zal de familie Stok wel niets kunnen schelen...." „Goed, goed," zei Dick ongeduldig, „ze zitten dus in de kelder! En wat wou je daarmee?"

George boog zich voorover en fluisterde geheimzinnig: „Als we eens naar de kelders toegingen en daar flink lawaai maakten? Weten jullie nog van de echo's.." Ze hoefde al niet meer door te gaan, want Juul en Dick sloegen elkaar op de schouders van plezier! „Wat een prachtplan!" jubelde Juul. „George, dat is geweldig! Ja, als moeder Stok die lieve geluidjes hoort, zal ze vannacht wel niet erg veel slapen en dan zijn ze morgen wel verdwenen!" De kelders onder de kasteelruïne waren zo gebouwd, dat zelfs het kleinste geluid wel honderd keer weerkaatst werd. Langs allerlei bochten en smalle en brede gangen werd het gevormd, tot op het laatst een doodgewoon woordje als „BOE!" verschrikkelijk klonk! George's plan om met de echo's de familie Stok van het eiland te verjagen, was geweldig en de kinderen wachtten niet langer, maar gingen meteen op weg.

„Wat doen we met Tim?" vroeg Anneke, „moet die hier blijven?" „Nee," zei George, „hij mag bij de ingang van de gewelven de wacht houden, want misschien komen er ook nog wel echte smokkelaars! Dan kan hij ons waarschuwen!"

Ze liepen met z'n vijven over de donkere hei naar de ruïne toe. Juul ging voorop, om de weg te verkennen, maar de familie Stok zat zeker binnen. Ze zagen, dat de stenen voor de ingang waren weggeschoven en nu wisten ze zeker, dat vader Stok zijn gezin naar de onderaardse kelders had gebracht. „Nou Tim," fluisterde George gebiedend, „heel stil blijven zitten, hoor, en alleen maar blaffen als er iemand komt! Wij gaan naar beneden!" Anneke keek eens naar de donkere ingang en zei: „Ik blijf wel bij Timmie boven aan de trap zitten. Gaan jullie maar alleen! Anders voelt Tim zich zo alleen!" De anderen keken elkaar aan en lachten zachtjes. Ze snapten wel, dat Anneke niet erg goed durfde, maar Juul zei alleen maar: „Dat is goed, blijf jij maar hier! Dan kunnen Tim en jij samen de wacht houden! Dat is wel zo veilig!" Toen ging hij met George en Dick de lange, stenen trap af, die naar de diepe, donkere kelders van Kirrin-burcht leidde. Even later stonden ze in de eerste van de vele kelders, die onder het kasteel in de rotsen waren uitgehakt. Er waren tientallen van die ruimten, sommige groot, andere klein — vreemde, vochtige, ondergrondse vertrekken, waarin misschien heel vroeger ongelukkige gevangenen opgesloten hadden gezeten. Doodstil slopen de kinderen door de donkere gangen. Juul had voor alle zekerheid een krijtje meegenomen en daarmee zette hij steeds een streepje op de rotswanden, zodat ze straks gemakkelijk de weg terug konden vinden. Opeens hoorden ze stemmen en ze zagen een zwak lichtje. George bleef staan en fluisterde: „Ze zijn in de ronde kelder.

Dat kan niet mooier, want daar weerkaatst het geluid 't beste! Wat zullen we roepen?"

Ze spraken af, dat Dick zou loelen als een koe, Juul blaten als een schaap en George hinniken als een paard. Dick begon. Verborgen achter een dikke pilaar, deed hij zijn mond wijdopen en loeide als een geweldige koe. Meteen stootte het geluid tegen de vele wanden van de kelders en het leek of er wel duizend koelen door de gangen liepen, die allemaal tegelijk loeiden. „BOE-OE-OE-OE.... boe-boe-oe-oe-oe-BOE-BOE-BOE-OE-OE.."

Stomverbaasd luisterden meneer en juffrouw Stok en Eduard naar het onverwachte, verschrikkelijke geloei. „Wat is dat, moeder?" vroeg Eduard doodsbang en Stinker kroop jankend weg in 't donkerste hoekje van het vertrek. „Koelen!" zei juffrouw Stok verbaasd. „Hoor je dat niet aan het geloei? Maar hoe komen die beesten hier?"

„Onzin!" zei vader Stok, „koeien onder in deze kelders! Je bent mal. Dadelijk vertel je me nog, dat er ook schapen zijn!" Het was grappig, dat hij juist dát zei, want op het zelfde moment begon Juul te blaten en leek het of er een hele kudde schapen door de kerkers dwaalde. Zo wit als een doek sprong meneer Stok nu overeind. „Er zijn schapen!" riep hij. „Ik had het juist over schapen en nu zijn ze er ook! Dat is geen zuivere koffie, wat ik je brom!"

Toen begon George met haar gehinnik en ze gooide haar hoofd achteroverover en stampte hard met haar voeten — precies een ongeduldig paard. En de echo's stampten en hinnikten ook en het geluid klonk twintig keer zo hard als George het had gemaakt. De arme Stinker begon klagelijk te janken. Hij was doodsbang en drukte zich plat tegen de grond, alsof hij er in zou willen verdwijnen. Eduard greep zijn moeder bij de arm. „Laten we naar boven gaan," hulde hij. „Ik ben zo bang! Er zijn allemaal beesten hier onder de grond — ik geloof vast, dat het spoken zijn!"

Vader Stok liep naar de ingang van de ronde kelder en riep in de donkere gang: „Ga je weg! Ruk in! Pas maar op, of ik jaag je weg!" De echo's weerkaatsten zijn laatste woorden en George giechelde zachtjes. Toen riep zij met een diepe, schorre stem: „Pas maar op!" En de echo's denderden na: „OP! OP! OP!" Vliegensvlug schoot vader Stok de kelder weer in en stak nog een kaars aan. „Rare dingen gebeuren hier," zei hij. „Ik blijf hier niet lang, als we elke avond zulke ijselijke geluiden moeten horen!"

Juul, Dick en George moesten nu zó vreselijk lachen, dat ze onmogelijk meer dieren konden nadoen. George probeerde nog even een varken en de rare knorgeluiden hielden zo natuurgetrouw aan, dat Dick en Juul bijna niet meer konden van het lachen.

„Kom mee," zei Juul eindelijk buiten adem, „ik houd het niet langer meer uit! Als we nog langer wachten, bederven we alles met ons eigen gelach! Kom!" — „Kom!" fluisterden de echo's, „kom! kom! kom!" Ze stommelden de gangen door en stopten hun zakdoeken in hun mond om het niet uit te schateren. Dank zij Juuls krijtstreepjes vonden ze de trap en de ingang gemakkelijk terug. Ze gingen bij Anneke op de bovenste trede zitten en proestten het uit, toen zij haar alles vertelden. „Wij hoorden Eduard huilen van angst," vertelde George. „Dat was eigenlijk wel zielig. Maar het is de enige manier om ze hier weg te krijgen. En ik geloof wel, dat ze morgen zullen vertrekken na deze geschiedenis! Ze zijn echt geschrokken!"

„Het is eigenlijk wel raar," zei Dick nadenkend, „dat ze alle drie

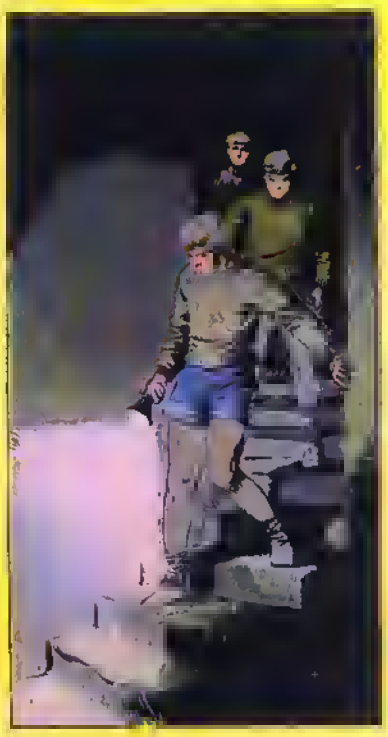

hier zijn met Stinker er bij, terwijl ze toch niet naar ons zoeken. Volgens mij spelen ze onder één hoedje met die smokkelaars! Misschien is juffrouw Stok wel alleen dáárvoor bij je moeder komen werken, George, om dicht bij het eiland te zijn, als de tijd kwam, dat de smokkelaars hulp nodig hadden!" Opeens kreeg Anneke een ingeving. „Wij kunnen nu eigenlijk wel weer naar Kirrin-hoeve teruggaan," zei ze opgewekt, want ze vond het zelf een prachtige oplossing. Ze was er niet meer zo happig op om op het eiland te blijven, nu juffrouw Stok er ook kampeerde! Maar haar plan viel niet in goede aarde. „Teruggaan!" zei George kwaad, „wat ben jij kinderachtig, Anneke! Je loopt toch niet weg, als er een avontuur net begint? Ga jij maar terug, als je dat zo graag wilt, maar ik weet zeker, dat niemand met je meegaat!" Anneke snapte wel, dat ze iets heel doms gezegd had en maakte er maar vlug een grapje van: „Dan kunnen we dáár nog eens geluiden gaan maken!" Maar George zat alweer de donkere trap af te kijken en luisterde of ze iemand hoorde aankomen. „Ik geloof niet, dat ze nu nog naar buiten zullen komen," zei ze, „we moesten maar teruggaan naar de grot."

„Ja," zei Anneke meteen, „dan gaan we nog wat zitten praten." Het kleine meisje verlangde naar het gezellige kaarslicht — ze hadden nu lang genoeg in het donker rondgelopen! Ze stonden op en liepen over de binnenplaats naar het brokkelige muurtje. Juul hielp Anneke er over heen en toen liepen ze over de hei naar de rots. Juul knipte zijn zaklantaarn aan, want dat kon nu toch geen kwaad. Er was niemand in de buurt, die het zou kunnen zien. Ze lieten zich door het „dakraam" naar beneden zakken, alleen Juul bleef op de rots achter. Hij zou nog een poosje de wacht houden om te zien of er soms nog schepen kwamen. Anneke stak meteen een kaars aan en zette een keleltje water op. Ze konden best een kop warme thee drinken voor het slapengaan, vond ze, dat hadden ze wel verdiend! Dick en George gingen vast op hun heide-bedden liggen, want ze waren moe na het avontuur in de kelders. „Wat hebben we toch eigenlijk een pracht van een vacantie," zei George opeens. „En eerst dachten we nog wel, dat er niets aan zou zijn, toen moeder naar het ziekenhuis moest! Ik ben blij, dat ik weet, dat moeder het echt goed maakt, want anders zou ik hier geen rust hebben!"

„Ja," zei Anneke, „ik vind het ook fijn, dat tante Fanny niet erg ziek meer is. Maar eerst vond ik het hier leuker, toen juffrouw Stok er nog niet was." Dick schoot in de lach. „Malle meid," zei hij, „denk maar niet, dat we van die mensen lang last zullen hebben! Die zijn morgen verdwenen, hoor!"

Terwijl de drie in de grot zaten te praten over dit vreemde avontuur, liep Juul langzaam heen en weer over de rots. Hij ging even zitten en staarde voor zich uit naar de zee. Toen opeens sprong hij op — had hij dat goed gezien? Ingespannen tuurde hij naar het donkere water. Ja.... daar heel ver, haast niet te zien, knipperde een lichtje. Het ging aan en uit met onregelmatige tussenpozen. Een paar seconden bleef Juul staan kijken, toen wist hij het: dit waren Morse-tekens! Er werd een boodschap overgeseind naar Kirrin-hoeve! Wat jammer, dat hij geen Morse kende! Maar George.. George zou er wel achter komen! Juul rende zo vlug hij kon terug naar het gat en riep zacht naar beneden: „George! George! Kom eens vlug! Er wordt gesein en ik weet niet, wat het betekent!"

Wat voor een boodschap wordt er gericht aan 't donkere Kirrin-eiland, waar zoveel vreemde dingen gebeuren? Zal George de Morse-tekens weten te ontcijferen? De volgende week horen jullie meer!

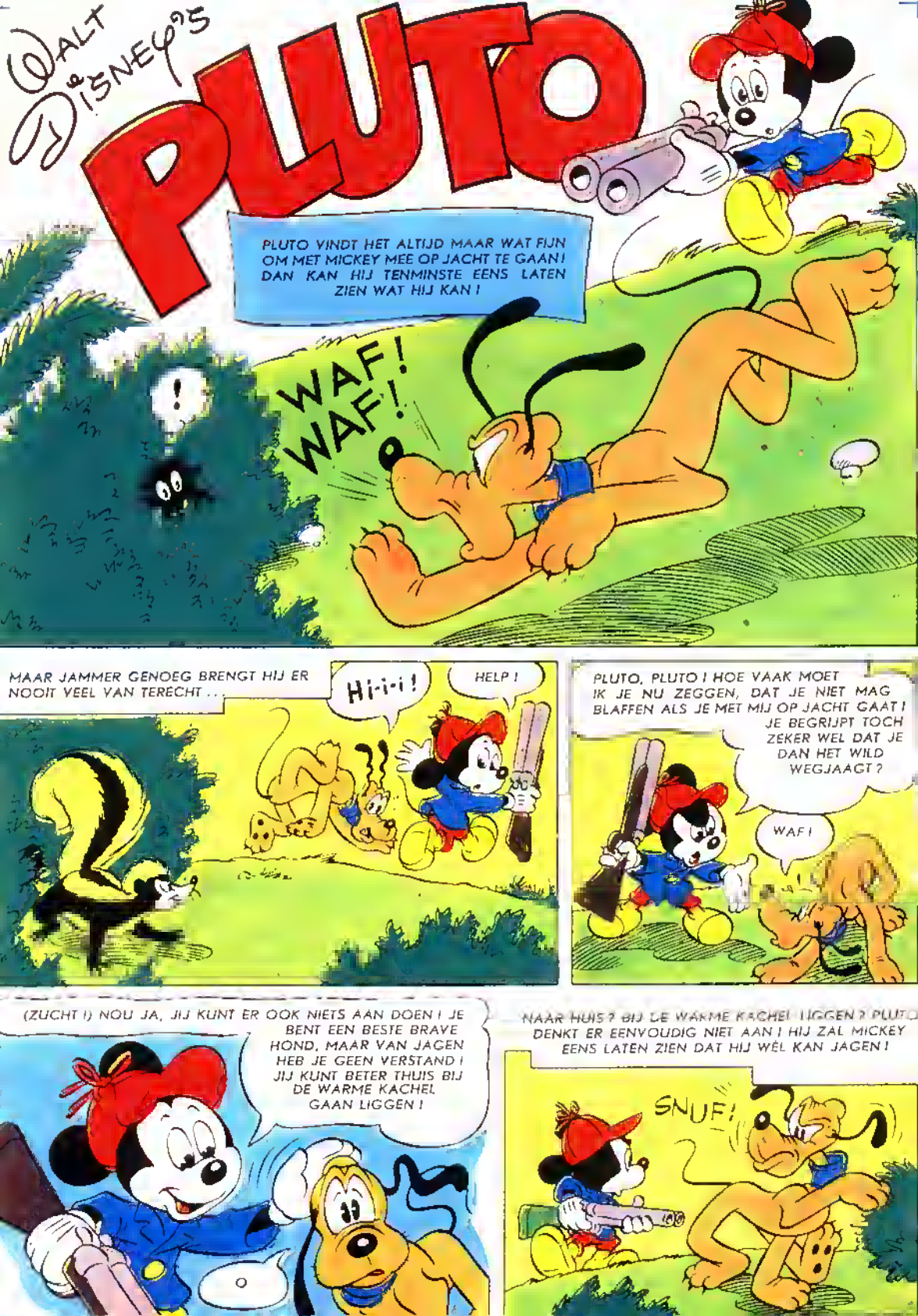
WALT DISNEY'S
PLUTO
PLUTO VINDT HET ALTIJD MAAR WAT FIJN OM MET MICKEY MEE OP JACHT TE GAAN! DAN KAN HIJ TENMINSTE EENS LATEN ZIEN WAT HIJ KAN!
WAF! WAF!
MAAR JAMMER GENOEG BRENGT HIJ ER NOOIT VEEL VAN TERECHT . . .
Hi-i-i!
HELP!
PLUTO, PLUTO! HOE VAAK MOET IK JE NU ZEGGEN, DAT JE NIET MAG BLAFFEN ALS JE MET MIJ OP JACHT GAAT! JE BEGRIJPT TOCH ZEKER WEL DAT JE DAN HET WILD WEGJAAGT?
WAF!
(ZUCHT!) NOU JA, JIJ KUNT ER OOK NIETS AAN DOEN! JE BENT EEN BESTE BRAVE HOND, MAAR VAN JAGEN HEB JE GEEN VERSTAND! JIJ KUNT BETER THUIS BIJ DE WARME KACHEL GAAN LIGGEN!
NAAR HUIS? BIJ DE WARME KACHEL LIGGEN? PLUTO DENKT ER EENVOUDIG NIET AAN! HIJ ZAL MICKEY EENS LATEN ZIEN DAT HIJ WÉL KAN JAGEN!
SNUF!

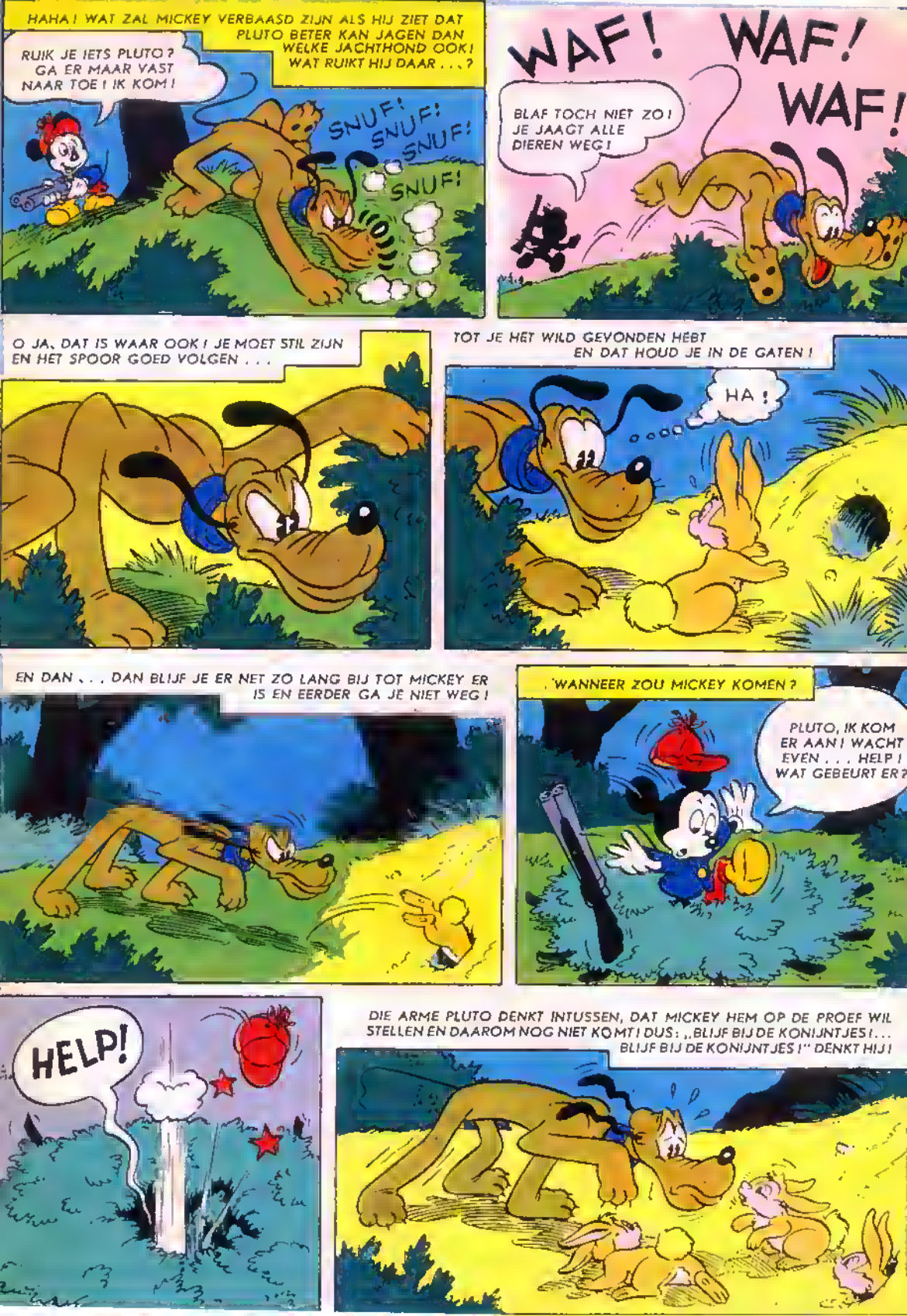
HAHA! WAT ZAL MICKEY VERBAASD ZIJN ALS HIJ ZIET DAT PLUTO BETER KAN JAGEN DAN WELKE JACHTHOND OOK! WAT RUIKT HIJ DAAR . . . ?
RUIK JE IETS PLUTO? GA ER MAAR VAST NAAR TOE! IK KOM!
SNUF! SNUF! SNUF! SNUF!
WAF! WAF! WAF!
BLAF TOCH NIET ZO! JE JAAGT ALLE DIEREN WEG!
O JA, DAT IS WAAR OOK! JE MOET STIL ZIJN EN HET SPOOR GOED VOLGEN . . .
TOT JE HET WILD GEVONDEN HEBT EN DAT HOUD JE IN DE GATEN!
HA!
EN DAN . . . DAN BLIJF JE ER NET ZO LANG BIJ TOT MICKEY ER IS EN EERDER GA JE NIET WEG!
'WANNEER ZOU MICKEY KOMEN?
PLUTO, IK KOM ER AAN! WACHT EVEN . . . HELP! WAT GEBEURT ER?
HELP!
DIE ARME PLUTO DENKT INTUSSEN, DAT MICKEY HEM OP DE PROEF WIL STELLEN EN DAAROM NOG NIET KOMT! DUS: „BLIJF BIJ DE KONIJNTJES! . . . BLIJF BIJ DE KONIJNTJES!" DENKT HIJ!

MAAR MICKEY WIL PLUTO HELEMAAL NIET OP DE PROEF STELLEN!
O-O-O-O! WAAR BEN IK?
ANTWOORD: JE BENT IN EEN BERENVAL TERECHT GEKOMEN!
DAT IS WAAR OOK! ER ZITTEN BEREN IN DIT BOS EN NOG WEL VAN DIE GEVAARLIJKE!
HET ZAL NIET GEMAKKELIJK ZIJN OM HIER UIT TE KOMEN! MISSCHIEN KAN PLUTO ME HELPEN!
MAAR PLUTO HEEFT HET VEEL TE DRUK MET ZIJN KONIJNTJES! HIJ VRAAGT ZICH OP HET OGENBLIK AF OF HET NODIG IS, DAT EEN JACHTHOND ZICH DOOR KONIJNTJES LAAT PLAGEN EN DAT ZIJ HUN TONG TEGEN 'M UITSTEKEN!
NU NEEMT HIJ HET NIET LANGER! HIJ HEEFT ER GENOEG VAN! HOE DURVEN ZE! HIJ ZAL DIE BRUTALE RAKKERS EENS EEN LESJE LEREN, DAT ZE NOOIT ZULLEN VERGETEN!
?
EN WEL METEEN . . .
GR-R-R!
GR-R-R-RR!
Ooo..!

HÉ, ER IS IETS MIS! PLUTO HEEFT NOG NOOIT ZO'N GROOT KONIJN GEZIEN! MAAR . . . IS HET WEL EEN KONIJN?

HELP! HET IS EEN BEER EN HIJ SCHIJNT ERG BOOS TE ZIJN OP PLUTO!

JIP! JIP! JIP!

GA WEG, BEER! BLIJF VAN PLUTO AF!

GR-R-R-R-R-R!

A-ARME P-PLUTO! ALS DAT MAAR GOED AFLOOPT! HIJ WEET NIET HOE HIJ OP BEREN MOET JAGEN!

EN DAAR HEEFT MICKEY ZO-O-O-O GELIJK IN PLUTO IS HELEMAAL GEEN BERENJAGER!

EN MAMA BEER VINDT HET NU OOK NOG NODIG DAT HAAR ZOONTJE OP HONDEN KAN JAGEN EN DAAROM LEERT ZE HEM . . .

HOE HIJ DAT DOEN MOET

HAP!

Hi-i-i-i-i!

BLOEB!

VLUG, PLUTO! DIT IS JE KANS OM DIE BEREN TE ONTSNAPPEN! DAT KLEINTJE KAN NIET EENS ZWEMMEN! MAAK DAT JE WEGKOMT!

KAN HIJ NIET ZWEMMEN? WAT ZAL ZIJN MAMA BEDROEFD ZIJN ALS HIJ VERDRINKT! HET LUKT HAAR VAST NIET OM HEM OP TIJD OP HET DROGE TE KRIJGEN!

NOU . . . VOORUIT DAN MAAR! DAN ZAL PLUTO DAT ZAAKJE WEL EVEN OPKNAPPEN! ALS HET MOET KAN HIJ LATER ALTIJD NOG WEGLOPEN!

MAAR MAMA BEER IS ZO BLIJ DAT ZIJ HAAR ZOONTJE WEER TERUG HEEFT, DAT PLUTO EIGENLIJK NIET GELOOFT DAT HIJ NOG WEG MOET LOPEN!

OF MISSCHIEN WEL?

WELNEE, PLUTO! NATUURLIJK NIET! MAMA WIL JE ALLEEN BEDANKEN VOOR JE HULP EN MISSCHIEN KAN ZIJ IETS VOOR JE DOEN?

IETS VOOR HEM DOEN? H-M-M!
JE BENT EEN BESTE HOND, PLUTO, MAAR VAN JAGEN HEB JE GEEN VERSTAND! GA MAAR NAAR HUIS TOE!

ALS PLUTO ER EVEN GOED OVER NADENKT, IS ER EIGENLIJK TOCH WEL IETS, DAT HIJ GRAAG ZOU WILLEN . .
BZ-Z-Z-Z...
BZ-Z-Z-Z
IN EEN BOS WAAR ZOVEEL BEREN WONEN IS HET NIET MOEILIJK OM PLUTO'S PLANNETJE UIT TE VOEREN . . .
MAAR LATEN WE EERST EENS EVEN KIJKEN HOE HET MET MICKEY GAAT !
HÈHÈ, EINDELIJK !
WAAR ZOU PLUTO ZIJN ? ALS DIE BEREN HEM MAAR NIET OPGEGETEN HEBBEN !
WAF! WAF! WAF!
WAT?
WAF! WAF! WAF!
LOPEN DIE BEREN VOOR PLUTO WEG ?
GR-R-R- !
IK BEGRIJP ER NIETS VAN, PLUTO ! IK BEGRIJP ER ECHT HELEMAAL NIETS VAN !
NOU, PLUTO, DAT WEREN WE WEER VOOR DE VOLGENDE KEER ! JIJ BENT VAN ONS TWEEEN DE JAGER EN IK KAN ER NIETS VAN !
HA!
HA!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

DE STRENGE MEESTER FRIKKER HAD BESLOTEN DE OPVOEDING VAN FAUSTJE PERSOONLIJK TER HAND TE NEMEN EN LIET ZICH DUS NAAR SLOT BOMMELSTEIN GELEIDEN, WAAR DE ONWILLIGE LEERLING ZICH VERMOEDELIJK OPHIELD. ONDERWEG PROBEERDEN HEER BOMMEL EN TOM POES DE ONDERWIJZER VOOR TE BEREIDEN OP WAT HEM TE WACHTEN STOND....

WAT VOOR BOEKEN HEEFT DAT KIND? SPREEK OP!

HIJ HEEFT ALLEEN MAAR TOVERBOEKEN!

MAAR HIJ IS TE LUI OM ER UIT TE LEREN!

HET ZIJN ECHTE STUDIEBOEKEN - MET TOVERFORMULES EN ZO...

SPREEK GEEN ONZIN, OLIVIER! JE WEET BEST DAT ER GEEN TOVERFORMULES BESTAAN!

TERWIJL ZIJ SLOT BOMMELSTEIN NADERDEN, WERD MEESTER FRIKKER STEEDS BOZER OVER WAT HIJ HOORDE...

TOVERBOEKEN! JE BENT NU TOCH TE GROOT OM AAN ZULKE DINGEN TE GELOVEN! SCHAAM JE, OLIVIER!

MAAR HET IS HEUS, MEESTER! KOM BINNEN - DAN KUNT U HET ZELF ZIEN...

DE TROUWE BEDIENDE JOOST, DIE DE DEUR OPENDE, LIET JUIST EEN TREFFENDE WAARSCHUWING HOREN...

PAS OP, HEER OLIVIER! HIER STAAT...

...EEN TOVERBED, WAAR MEN OVER KAN STRUIKELEN!

BINK

TOM POES WIST, HOEVEEL FAUSTJE VAN SLAPEN HIELD EN WAS ER DUS NIET AL TE VERBAASD OVER, DAT DE TOVERLEERLING EEN KAPSTOK IN EEN BED HAD VERANDERD; MAAR HEER BOMMEL WAS BUITEN ZICHZELF VAN WOEDE EN ZELFS MEESTER FRIKKER KEEK VERWONDERD, TOEN JOOST HUN NU VERVOLGENS TOONDE, HOE FAUSTJE IN DE GROTE KAMER HAD HUISGEHOUDEN...

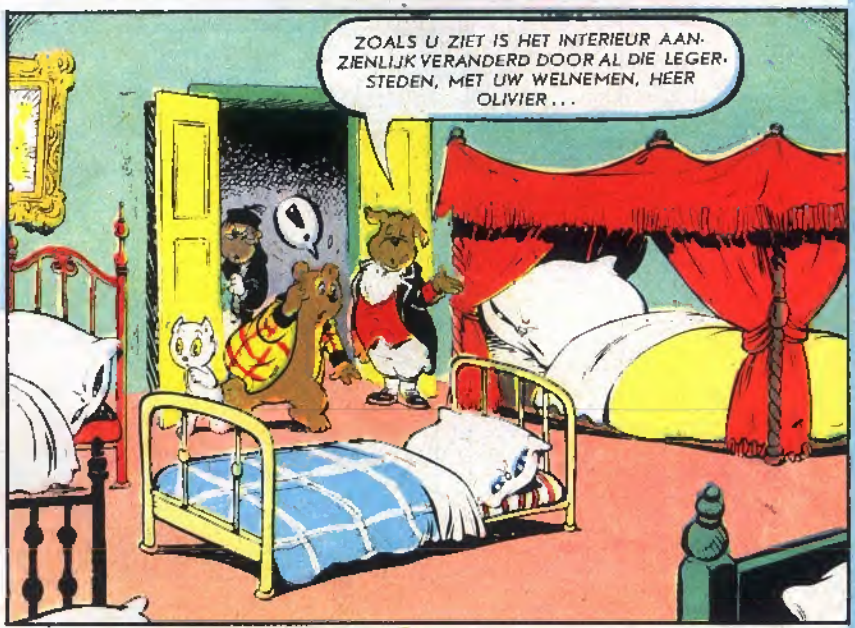

INTUSSEN LAG FAUSTJE RUSTIG IN EEN DER BEDDEN TE SLAPEN; EN BIJ DEZE AANBLIK MAAKTE EEN RAZENDE WOEDE ZICH VAN HEER BOMMEL MEESTER..

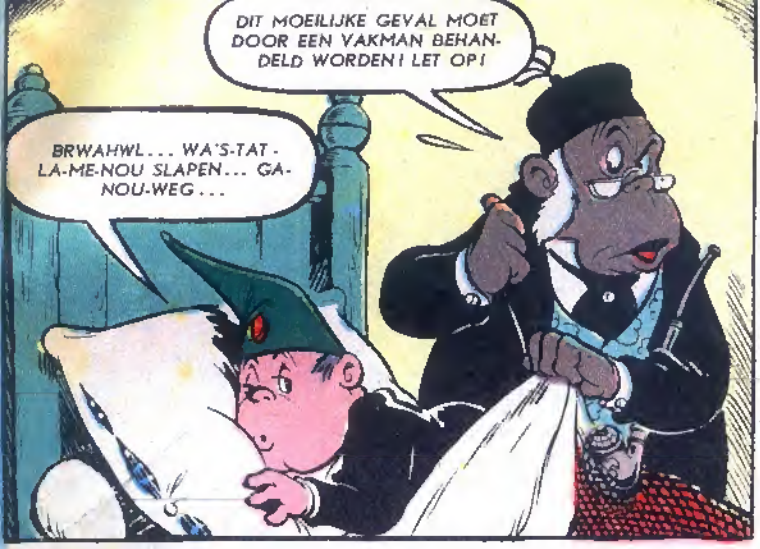

MEESTER FRIKKER STOND TERECHT BEKEND ALS EEN SCHERP ONDERWIJZER, EN ZIJN TOON HAD OOK DITMAAL DE GEWENSTE UITWERKING. ZELFS DE WEERBARSTIGE FAUSTJE WAS ER ZO VAN ONDER DE INDRUK, DAT HIJ MET GROTE SNELHEID ZIJN WARME BED VERLIET EN HAASTIG DE TOVERLEERBOEKEN BIJEEN ZOCHT, DIE HIJ VAN ZIJN VADER HAD MEEGEKREGEN TOEN DEZE HEM AAN HEER BOMMEL TOEVERTROUWDE. NU WAS HET DUS. MEESTER FRIKKER, DIE DEZE LEERMIDDELEN AAN EEN ERNSTIG ONDERZOEK ONDERWIERP - EN AL SPOEDIG BLEEK, DAT ZE ZIJN GOEDKEURING ALLERMINST KONDEN WEGDRAGEN...
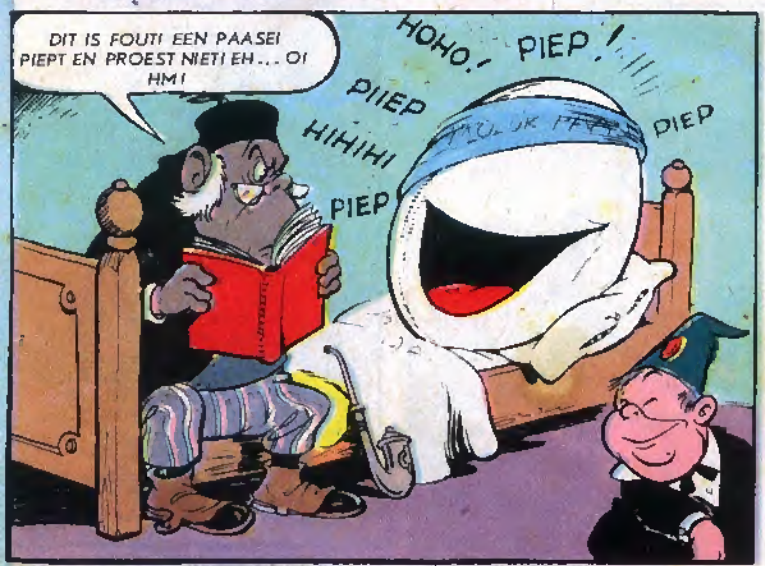
TOM POES EN HEER BOMMEL WISTEN AL LANG UIT ERVARING, WAT ER KON GEBEUREN WANNEER JE DE REGELS UIT HET TOVER-ABC HARDOP VOOR GING LEZEN, MAAR MEESTER FRIKKER WAS DAAR UITERAARD IN HET GEHEEL NIET OP VOORBEREID. HET UITSPREKEN VAN DE TOVERFORMULE HAD OOK DEZE KEER DUS ONVERWACHTE GEVOLGEN, HOEWEL DE ONDERWIJZER DAAR AANVANKELIJK NOG GEEN NOTITIE VAN NAM...